

***

***

***

***

1411, חוזם: אאאא

אל: רהמש/69

מ-: המשרד, תא: 010394, זח: 1545, דח: מ, סג: סו,

בכב

924523

סודי/מידי

אל: תפוצת תדרוך מדיני שבועי
מאת: המרכז

הנדון: תדרוך מדיני שבועי

מאפייני התגובות לטבח בחברון
=====

עיקרים

=====

1. מדינות ערב ואיראן גינו בחריפות הרצח ורובן הטילו האחריות על ישראל ודרשו הגנה על האוכלוסיה הפלס'. עם זאת, לכל אחת מהן מאפייני תגובה הנובעים, מחד, מעמדתה העקרונית כלפי תהליך השלום ופתרון הבעיה הפלס', ומאידך, מהשלכות תגובתה של הזירה הפנימית. סוריה, ירדן ולבנון, למרות רצונן שלא לפגוע בתהליך, הודיעו על השעיה זמנית של שיחות בווש'. עוד קודם נקראה המשלחת הפלס' לתונים.

2. הפלס' הגיבו ברגשות זעם, הפרות סדר נרחבות, הפגנות ממחנות פליטים במדינות האיזור ואיומי נקם. הנהגת אשפ' נמצאת בלחצים מנוגדים. מול תביעה גוברת, כולל מהשטחים, להפסיק המו'מ וחשש מכרום משמעותי בתמיכה הפלס' בהנהגה, קיים לחץ אמר' ואחר שלא לפגוע בתהליך. ערפאת, המחויב לתהליך, רוצה כנראה פסק זמן להרגעת הרוחות ולהבטחת הישגים מדיניים, הן כאמצעי להחלשת האופוזיציה במחנהו והן לניצול המצב לקבלת חלק מדרישותיו מישראל וארה"ב.

3. מנהיגי ירדן, ברצותם כנראה למנוע יציאת האירועים משליטה, הגיבו במהירות ע'י התבטאויות גינוי רבות, אימוץ חלק מדרישות אש'פ, הקמת ועדה לתרומות למשפ' הנפגעים, הכרזת ימי אבל, הסכמה לעריכת כנסים והפגנות מבוקרות, ונקיטת צעדי בטחון שונים.

4. מצרים מעורבת מאחורי הקלעים בהרגעת הרוחות ובדיוני מועבי'ט. תגובתה מאופקת יחסית. סטודנטים מצרים הפגינו נגד ישראל במספר אוניברסיטאות וארגון איסלאמיסטי איים להגביר הטרור במצרים.

5. אישים בסוריה נמנעו, לעת עתה, מהתייחסות לאירוע, אך בהודעות רשמיות ובתקשורת מיחסת הרצח להמשך הכיבוש, ההתנחלויות והסחבת ישראל נוקטת במו'מ. קו דומה נקט הממשל הלבנוני.
6. המפרציות יצאו בהודעות גינוי, הטילו האחריות על ישראל וקראו לספק הגנה בינ'ל לפלס'. אצל רובן משתמע גם חשש מפגיעה בתהליך. מדינות המגרב (פרט ללוב) התייחסו בקוים דומים.
7. איראן, לוב, חזבאללה ומספר אירגונים אסלאמיסטים קוראים לנקם ולהסתלקות משיחות השלום, תוקפים את ארה"ב ותומכי התהליך בעולם הערבי וקוראים לג'יהאד וחיסול ישראל.
8. ארה"ב פועלת במגמה להגביל נזקי האירוע על תהליך המדיני, במיוחד בערוץ הפלס'. במקביל, הסכימה לקבלת החלטה במועבי'ט ומנהלת מו'מ לודא שלא יוכנס בה אלמנטים החורגים ממסגרת ה - DOP.

פירוט
=====

אש'פ

1. הטבח בחברון איחד בתגובת הגינוי הקשה את כל הקשת הפוליטית במחנה הפלסטיני. עם זאת ניתן לאתר רמות שונות ביחס לעתיד תהליך השלום:
  - א. ערפאת (וכן אישים, כגון אבו מאזן ונביל שעת') מדגיש את מחוייבותו כלפי תהליך ומעוניין ('עקרונית') בחידוש השיחות עם ישראל. מאידך, לנוכח חריפות התגובות בקרב הפלס' בכוונתו לשגר לווש' (ואולי גם לבירות אחרות) נציג בכיר להבהרת עמדתו השלילית, ככל הנראה, להזמנת ארה"ב לחידוש מידי של השיחות. ערפאת, כזכור אימץ את ההצעה האמ' להעברת ערוצי המו'מ הפלס' לווש' אך דרוש לו פסק זמן 'לארגן את שורותיו'.
  - ב. בכירי אש'פ, ביניהם פארוק קדומי וחלק מחברי הועה'פ שהחרימו את פגישת הועה'פ האחרונה, מציגים עמדה נוקשה יותר מזו של ערפאת. גם הם אינם מדברים על הפסקת השיחות, אלא על השעייתן עד שתנאי המו'מ עם ישראל ישופרו. בינתיים דוחים את ההזמנה האמריקאית.
  - ג. 'הגרעין הקשה' של הנהגת הפתח' בתונים (האני אל-חסן, ג'בריל רג'וב ועבאס זכי) קוראים להפסקת השיחות עם ישראל, התנערות מ'הסכם אוסלו' וחזרה למו'מ על בסיס הפתרון הכולל ונסיגה ישראלית מיידית. כן קוראים לשוב למאבק המזוין.
2. ערפאת נקלע למערכת לחצים מנוגדת. התביעה בתונים ובשטחים להשעות המשך המו'מ, מול האינטרס להמשיך במו'מ ואף להאיצו, ע'מ להוציאו מהכח אל הפועל. במערכת שיקוליו עליו לקחת בחשבון הגורמים הבאים:
  - א. האוירה הקשה בשטחים והקריאות במחנה הפלס' בכללותו להפסיק השיחות עם ישראל.
  - ב. קריאת תגר על הנהגת ערפאת בקרב חברי הועה'פ של אש'פ. חמישה מבין 12 חברי הועה'פ (שנותרו לאחר ש - 6 חברים התפטרו מסביב

לאוסלו) החרימו (27) ישיבת הועה'פ, כמחאה על כוונת ערפאת להענות להזמנת קלינטון. חשיבות מיוחדת להעדרותם של נשאיבי (סיבת העדרותו עדיין לא ברורה), איליא ח'ורי ויאסר עמרו, הנחשבים לתומכיו המסורתיים של ערפאת.

ג. חברי מל'פ בירדן פרסמו קריאה הדורשת מערפאת להשעות לאלתר את השיחות עם ישראל.

3. ערפאת, כדרכו, פועל להרויח זמן, הדרוש לו לברור מרחב התמרון שלו, תוך השהיית קבלת החלטות מחייבות מצדו. הוא מתנה תשובתו לארה'ב בענין חידוש המו'מ לאלתר:

א. בקבלת החלטה במועבי'ט, במסגרתה תובטח 'נוכחות זרה' בשטחים ואמצעים להגנת התושבים הפלס'.

ב. תשובת ממשלת ישראל לדרישות אש'פ בנוגע לפירוק המתנחלים מנשקם, פירוק ההתנחלויות ברצועת עזה, הצבת כוח בינ'ל זמני בשטחים, הגבלת תנועת מתנחלי קרית ארבע והגדלת מספר השוטרים במשטרה הפלס'. בינתיים, ההחלטות שנתקבלו ע'י ממשלת ישראל נדחו על ידי הארגון, כבלתי מספיקות לחלוטין.

ג. הבהרות לגבי תוכן השיחות שיתחדשו בווש'.

4. החלטותיו של ערפאת ייגזרו, כנראה, בסופו של דבר, מהשיקולים הבאים:

א. העדר אלטרנטיבה ריאליסטית לתהליך השלום.

ב. מידת הנחישות שהוא יזהה בעמדות הישראליות ('הקוים האדומים'), ובמידה רבה גם האמריקניות, ביחס לסוגיות בהן הוא דורש ויתורים. לא ברור מהם הקוים האדומים מבחינתו (אם יש כאלה), אך ללא מחוות/ויתורים, יקשה עליו לנהל, כנראה, מסגרת של 'עסקים כרגיל'.

ג. המצב בשטחים והאופן בו יתקבלו החלטותיו, קרי: חידוש המו'מ. הקולות הבוקעים משם, מפי בכירי ה'פנים', משקפים נוקשות יחסית הנובעת מתחושותיהם, ביחס להלך הרוח בקרב הציבור.

ד. מהידיעה שיישום הסכם 'עזה-יריחו' קרוב יחסית והוא ימחיש לציבור בשטחים במה דברים אמורים ויסייע להתמודד עם התחושות דלעיל.

ה. ומעל לכל, קריאת התגר ללא תקדים ב'שטח' וברחוב הפלס' על מנהיגותו, תדמיתו ושיקוליו של ערפאת. ירדן

5. המשטר הירדני נקט לאלתר בשורה של פעולות, מדיניות-הסברות, אך גם במישור הבטחוני (בין היתר, נמסר על תגבור השמירה ואמצעי הבטחון סביב השגרירויות הזרות בעמאן). במסגרת זו יצאה הצמרת הירדנית, כולל המלך, בגינויים חריפים לטבח. הממשלה וביה'נ התכנסו לישיבות מיוחדות והלשכה המלכותית הכריזה על שלשה ימי אבל. במקביל זימן אליו שר המדינה לענייני חוץ את שגרירי חמש החברות הקבועות במועבי'ט. במישור הציבורי נמסר על הפגנות מחאה שהתקיימו בעמאן, במחנות פליטים ובמספר קמפוסים של אוניברסיטאות. בחלק מן ההפגנות, שרובן אורגנו ע'י האח'ס וגורמים פלס'.

המתנגדים לתהליך, נשמעו קריאות נגד המשך המו'מ ובעד 'חזרה למאבק המזויין'. ככלל, נשמר השקט ולא דווח על התפרעויות.

6. במקביל, דאג המשטר הירדני להבהיר את ענינו בהמשך המו'מ (כולל תמיכה בהצעת האמר' להעתיק השיחות הישראליות - פלס' לווש'). המלך, בשורה של מפגשים במסגרת סעודות שבירת הצום, הדגיש ענינה של ירדן בהמשך המו'מ אף שהבהיר כי הוא קשוב לקולות השונים הנשמעים בציבור הירדני. ניתן להניח, שהפסקת השיחות בווש' נתפסת בעמאן ככורח המציאות בנסיבות הללו. עם זאת ניתן לצפות לפעלתנות ירדנית, פומבית ומאחורי הקלעים, ע'מ להבטיח שתקופה זו לא תארך יתר על המידה.

7. יוצא, אם כן, שהירדנים ביקשו, באמצעות פעולה מהירה הן במישור הפנימי והן בזה הנוגע למו'מ, להבטיח, בראש ובראשונה צמצום הנזקים בעקבות הטבח בחברון. יודגש, כי הרגעת הזירה הפנימית, הבעייתית והמורכבת לנוכח הריכוז הגדול של ציבור פלס' ועל רקע חשש מפעלתנות אסלאמית, נתפסה בעיני המשטר כחיונית ביותר.

מצרים

8. התגובה המצרית הרשמית לטבח בחברון התאפיינה באיפוק יחסי, בהשוואה להתבטאויות המצריות הבוטות בעקבות אירועים חמורים בעבר (דוגמת רצח שבעת הפלס' ע'י עמי פופר, או אירועי הר הבית באוקטובר '90), וניכרת מגמה לרכך גם את התגובה הציבורית. מצרים גינתה את הטבח, קבעה שאין מחילה למי שביצע את הפשע ולא לשלטונות הכיבוש הישראלי ותבעה שמועב'ט תפרסם החלטה ולא תסתפק בהודעה נשיאותית. יחד עם זאת, מתבטאת המתינות במספר אלמנטים:

א. אינה מאשימה את ישראל במישרין בביצוע הטבח, אף שמטילה עליה אשמה עקיפה - האחריות להגן על התושבים הנתונים תחת כיבוש. אדרבא, שה'ח עמרו מוסא ציין, כי 'מעשה הטרוף בוצע ע'י מתנחלים וקיצוניים'.

ב. מדגישה אמנם שעל מועב'ט לאמץ החלטה שתערוב לבטחון התושבים, אך ניסוח הדברים כוללני ואין בו תביעה מפורשת לשיגור כוחות לשטחים. הדבר משקף, כנראה, הערכה ריאליסטית כי ישראל תדחה כל החלטה שתכלול שיגור כוחות מטעם האו'ם. יודגש כי לעמדה המצרית משמעות רבה, נוכח העובדה שהיא משמשת יו'ר תורן של הקבוצה הערבית באו'ם. ניתן להניח, איפוא, שמצרים פועלת מאחורי הקלעים למיתון הנוסח הערבי.

ג. בולטת הפעילות המצרית האינטנסיבית להבטיח המשך תהליך השלום. למטרה זו שוחח מובארכ עם קלינטון, רה'מ רבין, שה'ח פרס וכן עם ערפאת. עם זאת נראה שמצרים אינה מרוצה מהאפשרות שהמו'מ יועתק לושינגטון והיא חותרת לכך שיימשך בקהיר או, למצער, ייחתם בקהיר.

9. חרף איפוק זה, יצוין, כי מצרים חוזרת וקובעת כי ההתנחלויות והמתנחלים מזיקים לתהליך השלום ומדיניות ההתנחלויות שגויה ומנוגדת לחוק הבינ'ל. היא מצטרפת לתביעה הפלס' כי יש לפרק את המתנחלים מנשקם. ברם, האלמנט השלילי העיקרי בתגובה המצרית הוא העלאת נושא ירושלים והתביעה להקדים הדיון במעמדה 'כדי למנוע שיבוש החלטה ע'י קיצוניים'. ייתכן, כי נושא זה עלה על רקע העובדה שהטבח בוצע במקום קדוש לאסלאם ובחודש הרמדאן.

10. התקשורת האלקטרונית (רדיו וטלוויזיה) שמרה אף היא על איפוק יחסי (גם משיקולי פנים) שהתבטא בדיווח ענייני ובמיעוט תמונות במסגרת מהדורות חדשות ולא דווקא בראשיתן. לעומת זאת, העיתונות, לרבות הממסדית, היתה בוטה יותר: האשימה במפורש את הממשלה ואת צה"ל בטבח ('ידי הממשלה מגואלות בדם'), קראה לישראל לפצות הפלס' ולהעניק להם זכויות מלאות לרבות הקמת מדינה פלס', ולהחזיר את המקומות הקדושים לבעליהם החוקיים.

11. הרצח בחברון גרם לתהודה קשה בציבור המצרי שהתבטא, למשל, בהחרמת אירוע באלכסנדריה לכבוד שג' ישראל במצרים ע'י כל המוזמנים המצרים. עם זאת, רק הסטודנטים, בעיקר באוניברסיטת קהיר, הגיבו לפי שעה באופן אקטיבי בהפגנות, בהן השתתפו כמה מאות, אשר קראו קריאות גנאי נגד הציונות, דרשו נקמה וג'יהאד ותבעו ניתוק היחסים עם ישראל. האופוזיציה החוקית טרם הגיבה, אך ה'ג'מאעה אלסלאמיה' פרסמה הודעה קיצונית ביותר, בה קראה למוסלמים לצאת לג'יהאד כי 'האדמה הכבושה לא תוחזר אלא ע'י החרב', ומתחה ביקורת קשה על מובארכ 'סוכן הציונות' אשר הכריז על אבל לאומי לאחר רצח בודיאף באלג'יר אך סירב לעשות כן לאחר טבח 60 איש.

סוריה

12. התגובה הסורית לרצח בחברון התאפיינה ב:

א. המנעות מנהיגי סוריה, בשלב זה, מהתייחסות לארוע. הגינוי החרף לרצח מצא ביטוי בהודעות רשמיות ובתקשורת.

ב. התקפה שלוחת רסן על ישראל תוך השואת הרצח בחברון לדיר יאסין, קיבייה וכו' וכן יחוס הפגוע בכנסייה בלבנון לישראל.

ג. ייחוס האירוע להמשך הכיבוש, למדיניות ההתנחלויות והסחבת שישראל נוקטת כמו'מ.

ד. המנעות מקריאה, או אפילו מרמיזה, שהאירוע מצריך שיקול מחדש של ההשתתפות בשיחות הביטורליות. הפסקת השיחות ב'ווש' לפני מועדן הוצגה גם היא בפרופיל נמוך ותוך הדגשה כי 'ההשעיה חלה רק לגבי סבב זה'. יתר על כן, נראה כי עיתוי הפסקת השיחות אינו נוח לסורים אשר האמינו כי הם עשויים עדיין לקטוף פירות מפגש אסד-קלינטון.

ה. ניצול הרצח בחברון לניגוח ערפאת ע'י הצגה חוזרת של הסכם עזה-יריחו כבלתי ניתן לביצוע, כשורש הרע וכסכנה לאיזור.

לבנון

13. מרבית בכירי הממשל הלבנוני ניסו לנצל את הפיצוץ שארע בכנסייה המארונית בג'וניה (27) כדי להאשים את ישראל ולהטיל עליה את האחריות על שני הארועים גם יחד. עם זאת, שה'ח הלבנוני הדגיש שעל המדינות והגורמים השונים מוטלת האחריות לנקוט בצעדים כדי לא לפגוע באוירת השלום באזור, גם אם הם נתקלים במקרים קיצוניים מעין אלו. ממ' לבנון התירה לפלס' לערוך הפגנת מחאה בכיירות אם כי הגבירה את צעדי המנע ופריסת הצבא מחוץ למחנות הפליטים. נראה שהלבנונים חוששים מכך שהפגנות מחאה נגד הטבח יערערו את

היציבות הפנימית, כפי שארע בהפגנות שהיו בעקבות הסכם עזה-יריחו. במקביל הודיעה ממי לבנון על יום אבל לאומי (3/3). חזבאללה, לעומת זאת, לא הסתפק בגינוי הרצח וקרא להסלמת ההתנגדות והג'האד הלבנוני והפלס' נגד ישראל.

מגרב

14. לוב הפסיקה שידורי התקשורת הרגילים ואורגנו הפגנות ברחובות טריפולי. קדאפי יצא בהצהרות חריפות ביותר והגדיר את הטבח כ'פעולת טרור רשמית ומתוכננת' של ישראל. קדאפי ייחד מילים קשות גם למערב ולמועב'ט. משה'ח הלובי קרא להטיל סנקציות על ישראל - מתוך מגמה להדגיש את יחסה איפה ואיפה לו זוכה לוב, לטענתה. יצויין שקדאפי צלצל להביע תנחומים דווקא לאחמד ג'בריל. עיתוני לוב קראו לחיסול ישראל ולמצרים קראו לנתק יחסיה עם ישראל.

15. מנהיגי אלג'יריה, מרוקו ותוניס הביעו תנחומיהם לערפאת. דוברים רשמיים גינו הטבח, קראו להענשת האשמים, מבלי להטיל אחריות ישירה על ישראל, וקראו למועב'ט ולקהיליה הבינ'ל לנקוט בצעדים להבטחת שלום העם הפלסטיני. הודעת תוניסיה מזהירה בפניה פגיעה בתהליך השלום. מעבר לכך:

א. נשיא תוניסיה נפגש עם ערפאת (26) ודן עימו, בין היתר, בהשלכות הארוע על תהליך השלום. ביה'נ התוניסאי קרא לפרלמנטים בעולם לפעול כדי להביא את ישראל לכבד האמנות הבינ'ל. העיתונות פרסמה כותרות ענק על הטבח.

ב. מלך מרוקו הודיע שארצו תאמץ את משפחות הקורבנות ונפגש עם נציג אש'פ ברבאט. לדבריו, הטבח ידגיש את הצורך בנסיגה מהירה של ישראל מהשטחים. בניגוד להודעות הרשמיות, מפלגות האופוזיציה האשימו בהודעתן את צ.ה.ל במתן הגנה ל'מתנחלים היהודים הקיצוניים' שבצעו את הטבח, ומטילות על ממי ישראל האחריות על מעשיהם, המיועדים, לטענתן, לחסל כל תקווה לשלום.

ג. נשיא אלג'יריה נפגש עם ערפאת (28) ושמע גירסתו על הטבח ובקשותיו לסיוע במועב'ט ובחוגים בינ'ל.

סעודיה המפרציות ותימן

16. בעקבות הטבח בחברון התפרסמו בסעודיה, מדינות המפרץ ובתימן הודעות רשמיות, בד'כ מפי דוברים במשרדי החוץ. הודעות אלו גינו את הטבח, תוך הטלת האחריות לארוע על ממשלת ישראל וקראו לקהילה הבינ'ל ולמועב'ט לספק הגנה נאותה לפלס' בשטחים. התקשורת, בעיקר הסעודית והמאעמי'ת, הגיבה בחריפות רבה יותר, ודרשה, בין השאר, פרוק ההתנחלויות, פרוק המתנחלים מנשקם והזהירה מהשלכות שליליות על המשך התהליך. רק ב-28 נמסר על פעילות הצמרת הסעודית בהקשר לטבח, במסגרתה פהד החליט להעניק כחמישים ושלושה אלף דולר לכל אחת ממשפחות ההרוגים. מידת האיפוק בתגובת הסעודים בולטת בהשוואה לפעולתה המובילה של סעודיה לאחר השריפה במסגד אלאקצה (69'), עת הקימה זו את 'הועידה האסלאמית'. נראה כי השוני נובע מהגורמים הבאים:

א. ההתקדמות בתהליך המדיני שהפך למציאות פעילה ומרכזית בשיקולי השחקנים האזוריים. התגובה הסעודית שיקפה רצון שלא לפגוע בתהליך ולסייע 'לזרם המרכזי' של העולם הערבי המעורב ישירות במו'מ עם ישראל להפיק הישגים מדיניים.

ב. ענין סעודי במניעת ליבוי רגשות פונדמנטליסטים מבית.

ג. הפיחות בזיקה הסעודית למצוקת הפלס' כשלעצמה, בעקבות עמדת אש'ף במלחמת המפרץ.

עיראק

17. עיראק ניצלה את הטבח בחברון לגינוי חריף של ישראל וארה"ב גם יחד. בתוך כך אף נשמע טיעון מתקופת מלחמת המפרץ עת קבע בכיר עיראקי שתגובת ארה"ב ובעלות בריתה מעידה על מדיניות האיפה ואיפה שלהן. עיראק הכריזה על יום אבל לאומי.

איראן

18. התגובה האיראנית המידית היתה חריפה למדי, והקבינט הכריז על ה-26.2 כיום אבל לאומי. עם זאת ניתן היה להבחין בניואנסים בין תגובת הגורמים הדתיים היותר דוקטרינריים, שהיתה קצונית יותר, לבין זו של הגורמים העוסקים בניהול היום-יומי של מדיניותה של איראן, שהיתה פחות חריפה. כך למשל הכריז ח'אמנהאי, עוד ביום הרצח (25) כי הפתרון היחידי לבעית פלסטיין הינו 'סילוק ידי הציונים מעל פלסטיין והחזרתה לעם הפלסטיני'. התבטאות זהה ניתן היה למצוא ב'ג'ומהוריה-אסלאמי' (25) המבטא את עמדות אנשי הדת הדוקטרינריים. לעומת זאת בתגובות הגורמים האחרים (הקבינט, משה'ח, וחלק מכלי התקשורת) נעדרה נימה זו, והדגש הושם על הטלת ההאשמה לרצח על ממשלת ישראל, צה"ל, ארה"ב התומכת בישראל, והקהיליה הבינ"ל ומוסדותיה, לרבות האו"ם, על אדישותם כלפי 'פשעי' ישראל והתעלמותם מזכויות הפלסטינים. כן נקראו גורמים אסלאמיים לפעול. בנימה דומה דיבר רפסנג'אני (27).

19. בשלב שני, וכנראה גם בהשפעת התגובות בשטחים, בקרב ערביי ישראל, וברחבי העולם המוסלמי, החריפו עוד יותר התגובות באיראן. בעיר קום, מעוזם של אנשי הדת, נערכו (28) תהלוכות מחאה והפגנות, שבאחת מהן הטיף הדרשן 'להגברת המאבק עד להכחדת הציונים ושחרור ירושלים הקדושה'. קריאה דומה הושמעה ע"י יו"ר המג'לס (27) שהביע תקווה כי 'הפלסטינים ימשיכו להתקומם ויעקרו את שורשי המשטר הציוני'. גם בכלי התקשורת שלטה הנימה הקיצונית. כך, למשל, 'הכיהאן אינטרנשיונל' (27) קרא ל'נקמה עקובה מדם'; ה'טהראן טיימס' קרא 'לסלק את הסרטן הישראלי מגוף המזה'ת האסלאמי'.

ארה"ב

20. האמר' הגיבו מיידית ובדרג הגבוה ביותר (הנשיא והמזכיר), הן ברמה ההצהרתית ע"י, גינוי חריף של המעשה, והן מעשית - בפעילות דפלומטית אינטנסיבית. מגמתם העיקרית היתה להגביל נזקי הארוע ומניעת התפתחות דינמיקה של אירועים, עם השלכות שליליות על תהליך השלום כולו, ובמיוחד על המו"מ בערוץ הפלס'. לשם כך נקטו במהלכים הבאים:

א. זימנו את ישראל ואש"פ לכינוס מידי ורצוף של כל צוותי המו"מ בושינגטון. מטרתם להבטיח המשך המו"מ, וכנראה גם בתקווה לנצל את אוירת 'הזעזוע הפסיכולוגי' כזרז לסיום מהיר של המו"מ. בתוך כך, להפגין מעמדם כשחקן מרכזי בתהליך, במיוחד בעתות משבר. נראה שבכוונת האמר' לגלות מעורבות אקטיבית יותר מבעבר (שאופיה

עדיין אינו ברור), כדי להביא לסיום מהיר של המו'מ על הסכם 'עזה יריחו'. העובדה שהחלטה על הזימון נמסרה ע'י הנשיא אישית מעידה אולי, על כוונה למעורבות גדולה יותר גם מצידו בערוץ זה.

ב. ניסו להרגיע הפלס' ישירות ובאמצעות מדינות ערב ולהבטיח המשך המו'מ בערוצים השונים.

ג. פעלו מול המצרים שאת תרומתם ותווכם במו'מ מחשיבים האמר', כדי למנוע מהם תחושת פגיעה בשל העברת המו'מ מקהיר.

ד. חתרו בתחילה להגביל תגובת מועבי'ט לפרסום הודעה נשיאותית ולא לקבלת החלטה, בין השאר, מתוך התנגדות עקרונית למעורבות מועבי'ט בתהליך. אולם עתה, לאור עמדת חברות מועבי'ט אחרות, מוכנים לקבל החלטה, אך מתנגדים לדרישת הפלס' להתייחסות לירושלים כחלק מהשטחים הכבושים. בסוגית הנוכחות הזרה בשטחים מוכנים לקבל את הנוסח הכלול ב-DOP המתייחס, לנוכחות זרה או בינ'ל זמנית, כפי שיוסכם בין הצדדים.

21. האמר' אינם שותפים כנראה לדרישות הפלס' מישראל כתנאי להמשך המו'מ בווש', בסוגית ההתנחלויות בכלל ופירוק חימושם של המתנחלים בפרט, והם רואים בהחלטות ממשלת ישראל צעדים חשובים ומספקים. נראה שבעקבות החלטת הערבים להפסיק את השיחות בווש' והשהיית התשובה הפלס' לזימון לווש' האמר' ימשיכו במאמצייהם בימים הקרובים, בעיקר כדי להבטיח הגעת הפלס' לווש' בהקדם.

המרכז

1 במרץ 1994

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, סמנכלים, מצפא, אירופה, מזאר, אפסוק, אמלט, מצרים, ישראלערב, כלכלית, ארבל, משפט, פרנ, ממד, הדרכה, מחע, משקוף, בטמח, תקשורת, @ (רם), @ (מתאמשטחים), @ (לוברני), @ (עמית762), @ (יתום/ממרהמ), לשכתהנשיא, @ (עמית475), מקצב1, שלום

סססס